

Locus est autē samuel: **xxv**
et congregatus est universus israel
et plauerunt eum nimis: et sepelivit eum in
domo sua in ramatha. **xxvi** **E**rgo
dauid: descendit in desertum pharan.
Erat autē vir quispiam in solitudine
maon: et possessio eius in carnelo: et
homo ille magnus nimis: et erant ei
ques tria milia et mille capre. Et acci-
dit ut tonderetur grex eius in carnelo.
Nomen autē viri illius erat nabal: et
nomen uxoris eius abigail. Eratq; muli-
er illa prudentissima: et speciosa. Por-
ro vir eius durus et pessimus: et malicio-
sus. Erat autē de genere caleph. Cum
autē audisset dauid in deserto qd ton-
deret nabal gregē suū: misit decem iuue-
nes: et dixit eis. Ascendite in carnellū:
et venietis ad nabal et salutabitis eū:
et noīe meo pacifice: et sic dicens. Be-
nedicite mihi et tibi pax: et domui tue
pax: et omnibus querq; habes sit pax.
Audium qd tonderent pastores tui gre-
ges tuos qui erant nobiscū in deserto.
Nūq; eis molesti sumus: nec aliquādo
defuit eis quicq; de grege omni qd quo
fuerunt nobiscū in carnelo. Interroga
pueros tuos: et indicabit tibi. Nunc
ergo inveniāt pueri tui gratiā in oculis
tuis. In die tui bona venimus ad te.
Quicq; inveniēt manū tua da serui
tuis: et filio tuo dauid. Quq; venissent
pueri dauid: locuti sūt ad nabal omnia
verba hec et nomine dauid: et siluerūt.
Respondens autē nabal pueris dauid: ait.
Quis est dauid: et quis est filius ysai?
Hodie incurrerūt seruī q fugiūt dñs
suos. Tollā ergo panes meos et agnē
meos et carnes pecorū q occidi consoci-
bus meis: et dabo vris quos nescio
unde sunt. Regressi sunt autem pueri
dauid per viā suā: et reuerſi venerunt:

et annūciaverunt ei omnia verba que
dixerat nabal. Tunc ait dauid pueris
suis. Accingatur unusquisq; gladio
suo. Et accendi sunt singuli gladii
suis. Accenditq; est et dauid ens suus:
et secuti sunt dauid qsi quadringenti
viri. Porro ducti remanserūt ad saxi-
nas. Abigail autē uxori nabal: nūcia-
vit unus de pueris suis dicens. Ecce
dauid misit nuncios de deserto ut bene-
dicerent dño nro: et auersatus est eos.
Homines isti boni satis fuerūt nobis:
et non moleſti: nec quicq; aliquādo
percipit omni qd quo sumus conuersati
cum eis in deserto. p mureo erant nobis
tam in nocte q in die omnibus diebus
quibus pauiamus apud eos greges.
Quāobrem cōsidera et recognosce quid
facias: quoniā completa est malitia
aduersum virū tuū: et aduersum domū
tuā: et ipse filius est belial: ita ut nemo
possit ei loq. Stetit autē abigail:
et tulit ducentos panes: et duos utres
vini: et quinq; arietes totos: et quinq;
sata polente: et centum ligaturas vne
palle: et ducentas massas faricari:
et posuit super asinos: dixitq; pueris suis.
Præcedite me: et ecce ego post regum
sequar vos. Viri autē suo nabal nō
inducunt. Cū ergo ascendisset asinū et
descenderet ad radicem montis: dauid
et viri eius descendebāt in occurſu eius.
Quibus et illa cucurrit. Et ait dauid.
Vere frustra seruavi omnia que huius
erant in deserto: et nō peti quicq; de
cūctis q ad eū pertinebant: et reddidit
michi malū pro bono. Hec faciat dñs
inimicis dauid et hec addat: si reliq;
de omnibus que ad eum pertinebant vlti-
thane mingerem ad parietē. Cū autē
vidisset abigail dauid festinavit: et be-
neſcit de asino: et protulit corā dauid

sup faciem suā: et adorauit sup terrā:
et cecidit ad pedes eius: et dixit. In me
sit domine mi hec iniquitas. Loquat
obsecro ancilla tua in auribus tuis: et
audi vba famule tue. Ne ponat oro
dñs meus res cor suū sup virū istum
iniquū nabal: qm scdm nomē suū
stultus ē: et est stulticia cū eo. Ego autem
ancilla tua nō vidi pueros tuos dñe
mi: quos misisti. Sicut ergo dñe mi
vinit dominus et vinit anima tua q
prohibuit te ne venires in sanguinē:
et saluauit manū tuā tibi. Et nūc hāt
sicut nabal inimicū tui: et qui querunt
dñs meo: malū. Quapropter suscipe
benedictionē hāc quā attulit ancilla
tua tibi domino meo: et da pueris qui
secunt te dñm meū. Aufer iniquitatē
famule tue. Faciens enim faciet dñs
tibi dñs meo domū fidelē: quia plia
dñi dñe mi tu pliaris. Malicia ergo
nō inueniatur in te: omnibus diebus vite
tue. Si enī surrexerit aliquādo homo
psequens te vel querens animā tuā: erit
anima domini mei custodita quasi i
sacculo viuentū apud dñm deū tuū.
Porro inimicorum tuorum anima
rotabitur: qsi i impetu et circulo funde.
Cū ergo fecerit tibi dñs domino meo
omnia hec que locutus est bona de te: et
conſtituerit te dñe sup israel: nō erit tibi
hoc in singulū et in scupulū cordis
domini meo q effuderis sanguinem
iniquū: aut ipse te ultus fueris. Et cū
benefecerit dñs dñs meo: recordaberis
ancille tue: et tu bñfacies ei. Et ait da-
uid ad abigail. Benedictus dominus
deus israel qui misit hodie in occurſum
meum: et benedictū eloquium tuū: et
benedicta tu que prohibuisti me hodie
ne irem ad sanguinem: et videret me
manū mea. Alioquin vinit dominus

deus israel: qui prohibuit me ne ma-
lum facerem tibi: nisi cito venisses in
occurſu michi: non remanſisset nabal
usq; ad lucem matutinā mingerens
ad parietem. Suscepit ergo dauid de
manu eius omnia que attulerat ei: dixitq;
ei. Vade pacifice in domum tuā. Ecce
audim vocem tuā: et honoravi faciē
tuā. Venit autē abigail ad nabal. Et
ecce erat ei cōmuniū in domo eius quasi
cōmuniū regis: et cor nabal iocūdum.
Erat enim ebrius nimis: et non indi-
cavit ei verbum pusillum aut grand-
iusq; mane. Diluculo autē cū digessit
set vinū nabal: indicauit ei uxor sua
verba hec. Et mortuus est cor eius in cin-
tibus: et factus est quasi lapis. Cumq;
pertransissent decem dies: puſit dominus
nabal et mortuus est. Cū cū audisset
dauid mortuum esse nabal: ait. Bene-
dictus dñs qui iudicauit causam op-
probrii mei de manu nabal: et seruū
suū custodit a malo: et maliciā
nabal reddidit dominus in caput eius.
Misit ergo dauid et locutus est ad abi-
gail: ut sumeret eā sibi in uxorem. Et
venecūt pueri dauid ad abigail in car-
nello: et locuti sunt ad eā dicentes.
Dauid misit nos ad te: ut accipiat
te sibi i uxore. Que cōsurgēs adorauit
prostrata in terrā: et ait. Ecce famula tua
sit in ancillā: et lauet pedes seruorum
dñi mei. Et festinavit: et surrexit abiga-
il et ascendit sup asinū: et quinq; puellę
secunt eam ea peditesque eius. Et secuta
ē nuncios dauid: et facta ē illi uxor. Sed
et archimorem accepit dauid de israel:
et fuit utraq; uxor eius. Saul autē dedit
michol filiā suā uxorem dauid: salchi
filia lais: q erat de gallim. **xxvii**
Et reuerſi ziphi ad saul i gabaa
dicentes. Ecce dauid absconditus